

Max și Paula, cea mai bună prietenă a lui, se joacă de-a pompierii.

— Acum vă vorbește șeful pompierilor, spune Max. Stropiți cu apă!

— Și acum vă vorbește Paula, șefa pompierilor, zice aceasta. Focul este stins deja.

— I-am salvat pe toți? o întreabă Max.

— Sigur că da, doar suntem pompieri, răspunde mândră Paula. Deodată, Max aude un miorlăit. Un miorlăit prelung.

Într-adevăr, miorlăie o pisică.

— Mama, pisica nu se mai poate da jos din copac! strigă Max. Are nevoie de o scară.

Mama lui Max vine repede sub copac.

— Avem nevoie de o scară mai lungă, spune Paula.

— Cea mai lungă scară o au pompierii, completează Max cu convingere.

Oare ei ar putea să ajute pisica?

— Hai să sunăm să întrebăm.

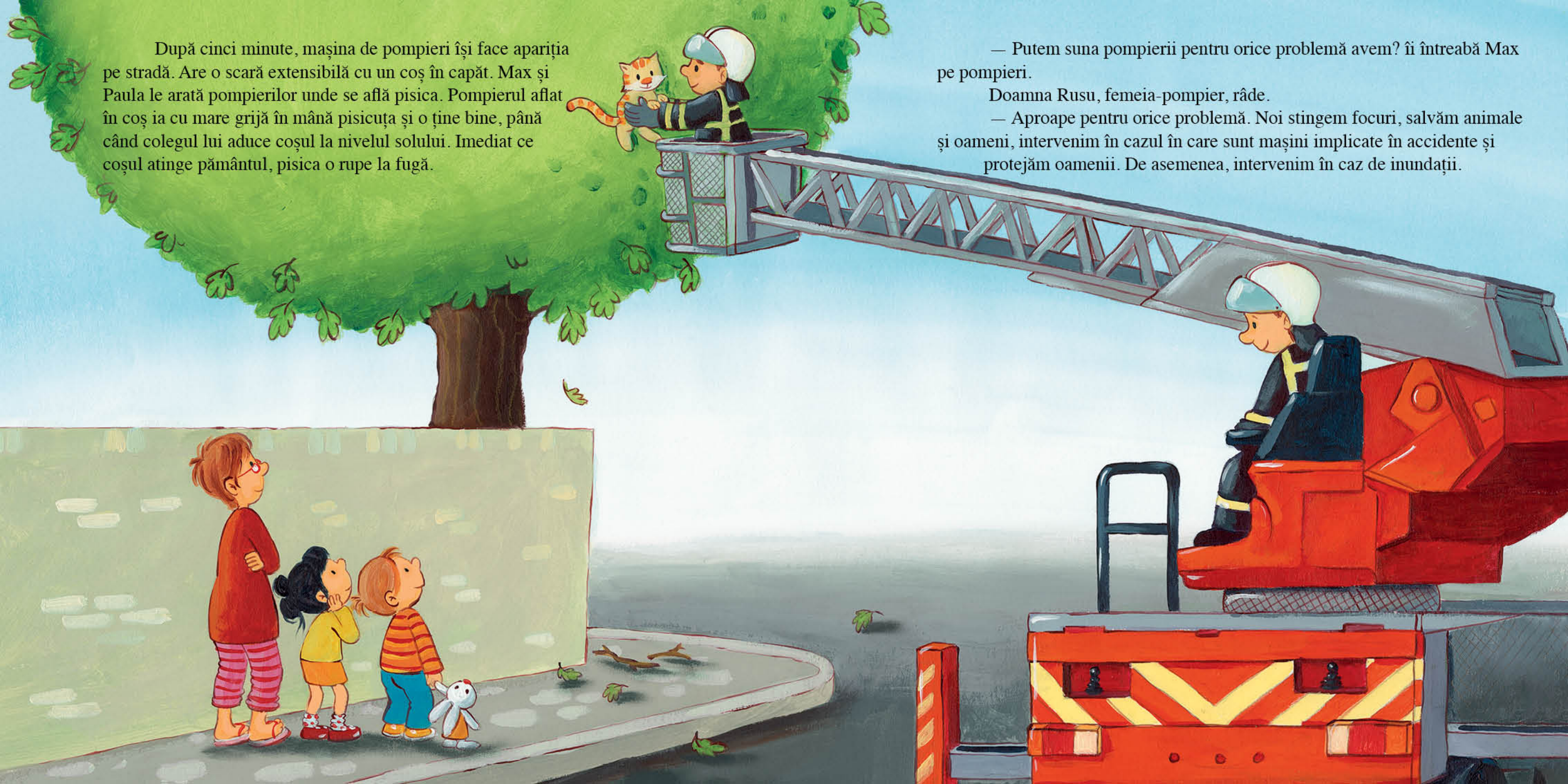
Mama ia telefonul și formează 112. Este telefonul de la departamentul de pompieri. Mama își spune numele, precizează strada pe care locuiesc și faptul că o pisică nu se mai poate da jos din copac. Echipa de pompieri promite să vină în cel mai scurt timp.

După cinci minute, mașina de pompieri își face apariția pe stradă. Are o scară extensibilă cu un coș în capăt. Max și Paula le arată pompierilor unde se află pisica. Pompierul aflat în coș ia cu mare grijă în mână pisicuța și o ține bine, până când colegul lui aduce coșul la nivelul solului. Imediat ce coșul atinge pământul, pisica o rupe la fugă.

— Putem suna pompierii pentru orice problemă avem? îi întreabă Max pe pompieri.

Doamna Rusu, femeia-pompier, râde.

— Aproape pentru orice problemă. Noi stingem focuri, salvăm animale și oameni, intervenim în cazul în care sunt mașini implicate în accidente și protejăm oamenii. De asemenea, intervenim în caz de inundații.

Sâmbătă, Max merge cu tata, cu Felix, cu Paula și mama ei la stația de pompieri. Max și Paula fug direct la doamna Rusu. Ea le explică imediat cum se protejează pompierii atunci când trebuie să meargă să stingă un foc.

— Avem un costum de protecție antiincendiu. În afară de asta, purtăm o mască cu ajutorul căreia putem să respirăm, iar pe spate avem un tub de oxigen. Pentru că ce este mai periculos decât focul? îi întreabă doamna Rusu pe copii.

— Fumul, răspunde Max.

— Corect, aprobă doamna Rusu. Pe sub masca de respirat ne punem o cagulă rezistentă la foc, pentru a ne proteja urechile atunci când intrăm în flăcări. Deasupra, bineînțeles, ne punem casca.

Pompierul Popa poartă la centură un topor. El le spune că, în caz de nevoie, cu acest topor poate să spargă o ușă pentru a se salva pe el și pe ceilalți.

— Acesta este un furtun adevărat,
pe care noi îl folosim la stingerea focului,
spune doamna Rusu.

Max și Paula ridică furtunul.
Doamna Rusu îi ajută puțin, pentru că
este destul de greu.

În curtea stației de pompieri se află și un loc de joacă unde este o căsuță.
— Cine dorește să stropască cu furtunul? întreabă doamna Rusu.
Evident că Max și Paula sunt primii care se oferă. Ei trebuie să țintească
cu jetul de apă clopoțelul de deasupra ușii.
— Cling-cling! sună clopoțelul, atunci când Max îl lovește.
Și la Paula se aude același clinchet.

